

Nr. 49.

27.
nóvbr.

Lög

um

eptirlit með mannflutningum til útlanda.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hvert það skip, sem flytur farþega frá Íslandi til útlanda á óæðra farrúmi, skal vera háð eptirliti lögreglustjórnarinnar, en „óæðra“ er farrúmið, ef það er lakara en 2. farþegarúm á millilandaskipum þeim, er landsstjórnin notar. Skal það að minnsta kosti fullnægja skilyrðum þeim, sem sett eru í 10.—12. gr. laga um tilsjón með úflutningum frá 14. janúar 1876.

2. gr.

Skipstjóri má ekki taka við farþegum í óæðra farrúm, fyrr en lögreglustjóri á þeim stað, sem skipið kemur fyrst á til að taka slíka farþega, hefur gefið skriflegt leyfi til þess, og skal í því leyfi til taka, hve marga farþega megi taka í farrúmið, enda hafi lögreglustjóri áður sannreynt á þann hátt, er 7. gr. nefndra laga frá 14. janúar 1876 til tekur, að farrúmið fullnægi skilyrðum þeim, sem sett eru að framan.

Skipstjóra ber að heimta af þeim, sem selja farbrjef til flutnings á óæðra farrúmi, tvírtaða skrá yfir alla þá, sem þeir hafa selt farbrjef þessi. Skráin skal vera gerð eptir fyrirmynd, sem landshöfðingi semur, og skal sá, er farbrjefin seldi, rita neðan á hana æru og samvizku vottorð um, að hann hafi eigi selt fleiri farbrjef en skráin greinir.

3. gr.

A síðustu höfn, sem skipstjóri leggur frá til útlanda, skal lögreglustjóri sannprófa, að ekki fari á óæðra farrúmi fleiri en veitt var leyfi til á hinni fyrstu höfn að taka mætti á skipið, enda afhendi skipstjóri lögreglustjóra í því skyni annað eintakið af skrá þeirri, er ræðir um í næstu grein á undan, með árituðu æru og samvizku vottorði sínu um, að farþegar sjeu ekki fleiri en taldir eru á skránni.

Nr. 49. Lög 27. nóvember um eptirlit með mannflutningum til útlanda.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

LOV

om

Tilsyn med Passagerers Befordring til Udlandet.

Nr. 49.

27de
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ethvert Skib, som befordrer Passagerer fra Island til Udlandet paa en simplere Plads, skal være undergivet Politiets Tilsyn; Pladsen betegnes som „simplere“, saafremt den er ringere end 2den Kahytsplads paa de Skibe, som af Regeringen benyttes til Mellemlandsfarten. Den skal i det mindste fyldestgøre de i Lov om Tilsyn med Udvandrerens Befordring af 14de Januar 1876 §§ 10—12 fastsatte Betingelser.

§ 2.

Skibsføreren maa ikke modtage Passagerer til Befordring paa den simplere Plads, førend Politimesteren paa det Sted, som Skibet først anløber for at modtage saadanne Passagerer, dertil har meddelt skriftlig Tilladelse, hvilken Tilladelse nærmere skal fastsætte det Antal Passagerer, som maa modtages paa den paagældende Plads, hvorhos Politimesteren forinden paa den i bemeldte Lov af 14de Januar 1876 § 7 foreskrevne Maade maa have forvissat sig om, at Pladsen fyldestgør de foran fastsatte Betingelser.

Af dem, som sælge Passagerbilletter til Befordring paa den simplere Plads, har Skibsføreren at forlange en Fortegnelse i to Eksemplarer over alle dem, til hvem de have solgt Billet. Fortegnelsen skal udfærdiges efter et af Landshøvdingen affattet Skema, hvorhos Sælgeren af Billetterne forinden skal paatægne den en paa Tro og Love afgiven Bevidnelse af, at han ikke har solgt flere Billetter, end Fortegnelsen udviser.

§ 3.

I den sidste Havn, hvorfra Skibsføreren gaar til Udlandet, har Politimesteren at forvise sig om, at der ikke paa den simplere Plads rejser flere Passagerer, end der paa den første Havn var meddelt Tilladelse til at modtage i Skibet, hvorhos Skibsføreren har til den Ende at afgive til Politimesteren det ene Eksempel af den i foregaaende Paragraf omhandlede Fortegnelse med sin paategnede Bevidnelse paa Tro og Love af, at der ikke er flere Passagerer end paa Fortegnelsen anført.

Nr. 49.

4. gr.

27.
nóvbr.

Brot á lögum þessum varða skipstjóra allt að 500 kr. sekt, er renni í lands-
sjóð, og skal farið með mál út af þeim, sem með almenn lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 27. nóvember 1903.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

§ 4.

Nr. 49.
27de
Novbr.

For Overtrædelse af nærværende Lov ifalder Skibsføreren en Bøde af indtil 500 Kr., der tilfalder Landskassen, hvorhos Sager i Anledning af en saadan Overtrædelse behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 27de November 1903.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 27de November 1903.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.